

1786/5088 - وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَبَا حُذَيْفَةَ بْنَ عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - كَانَ مِنْ شَهِدَ بَدْرًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تَبَّأَ سَالِمًا، وَأَنْكَحَهُ بِنْتَ أَخِيهِ هِنْدَ زَيْدًا، كَانَ مِنْ تَبَّأَ رَجُلًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ دَعَاهُ النَّاسُ إِلَيْهِ وَوَرِثَ مِنْ مِيرَاثِهِ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ (اَدْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ) إِلَى قَوْلِهِ (وَمَوَالِيْكُمْ) [الأحزاب:5] فَرَدُوا إِلَى آبَائِهِمْ. فَمَنْ لَمْ يُعْلَمْ لَهُ أَبٌ كَانَ مَوْلَى وَأَخَا فِي الدِّينِ، فَجَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سُهْلٍ بْنِ عَمْرٍو الْقُرَشِيِّ ثُمَّ الْعَامِرِيِّ - وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي حُذَيْفَةَ - النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا كُنَّا تَرَى سَالِمًا وَلَدًا، وَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ مَا قَدْ عَلِمْتَ. فَلَكَ الْحَدِيثَ.

1786.5088. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Зайдни асраб олганларидек, Абу Ҳузайфа ибн Утба ибн Рабиъа ибн Абдушамс ҳам - у Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан Бадрда иштирок этганлардан эди - Солимни асраб олди ва акасининг қизи Ҳинд бинт Валид ибн Утба ибн Рабиъани никоҳлаб берди. У бир ансориянинг қули эди. Жоҳилият даврида ким бир кишини асраб олса, одамлар ўшани унга нисбат бериб чақиришар ва ўша одам унинг меросидан улуш олар эди. Ниҳоят, Аллоҳ: «Уларни ўз оталарининг номи билан чақиринглар...»дан «ва дўстларингиздир»гача нозил қилгач, уларни ўз оталарига қайтаришди. Отаси маълум бўлмаганлар диндаги мавло ва биродар бўлишди. Шунда Саҳла бинт Суҳайл ибн Амр Кураший, сўнгра Омирий - у Абу Ҳузайфанинг аёли - Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга келиб, шундай деди: «Эй Аллоҳнинг Расули, биз Солимни ўғил деб билар эдик, энди Аллоҳ у ҳақда ўзингиз билган нарсани нозил қилди...» ва ҳадисни (тўлиқ) зикр қилди.

NUBUVVAT MARVARIDLARI